

ພຣະນິມິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ - ເລກແປດ

ການບັງເກີດຂອງຊາດໜຶ່ງ

Jeff Pippenger

2023-10-31

ຂໍ້ຄວາມແຫ່ງ “ສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນ”

ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນໄດ້ສົນສຸດລົງໃນເວລາເປີດຂອງການພິພາກສາໄຕ່ສວນ, ແລະ ຂໍ້ຄວາມແຫ່ງ

“ສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນ” ກໍ່ສົນສຸດລົງເຊັ່ນກັນ ໃນເວລາເປີດຂອງການພິພາກສາລົງໂທດ.

ວິບັດຄັ້ງທີສາມຂອງອົສລາມນຳການພິພາກສາມາດຖືກສະຫະລັດອາເມຣິກາ

ເນື່ອງຈາກການຜ່ານກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະ

ມັນເປັນຕົວແທນຂອງການພິພາກສາທີ່ດຳເນີນໄປແລະທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນເໝືອນໂລກທັງປວງ

ເນື່ອງຈາກການຍອມຮັບກົດໝາຍວັນອາທິດຂອງຕົນເອງ

ພາຍໃຕ້ຄວາມກົດດັນຂອງອຳນາດພົນລະເຮືອນຜູ້ຂົ່ມເຫັງ,

ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍກະສັດສົບອົງຜູ້ໄດ້ກະທຳການຜິດປະເພນີກັບເຢຊູເປັນ ຍິງໂສເພນີແຫ່ງເມືອງ Tyre.

“ເມື່ອອາເມຣິກາ ແຜ່ນດິນແຫ່ງເສຣີພາບທາງສາສະໜາ

ຈະຮ່ວມມືກັບສັນຕະປາປາໃນການບັງຄັບມະໂນທຳ

ແລະບັບບັງຄັບມະນຸດໃຫ້ໃຫ້ກຽດແກ່ວັນສະຫງົບໂຕຈອມບອມ

ປະຊາຊົນໃນທຸກປະເທດທົ່ວໂລກຈະຖືກນຳໃຫ້ດຳເນີນຕາມແບບຢ່າງຂອງນາງ.” Testimonies, volume

6, 18.

ສົງຄາມເລື່ອງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນຄວາມຂັດແຍ້ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ ຈຶ່ງເຂົ້າສູ່ການຕໍ່ສູ້ຢ່າງເຕັມຮູບແບບ.

ແລ້ວຊາຕານກໍ່ປາກົດຕົວຂຶ້ນໂດຍສວມບົດເປັນພຣະຄຣິດ.

“ໂດຍຄຳສັ່ງທັງຄັບໃຫ້ສະຖາບັນລະບົບສັນຕະປາປາຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ

ອັນເປັນການລະເມີດພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ,

ປະເທດຊາດຂອງເຮົາຈະຕັດຂາດຕົນເອງອອກຈາກຄວາມຊອບທຳຢ່າງສົມບູນ.

ເມື່ອໂປຣແຕສແຕນຈະຍືນມືຂອງນາງຂ້າມເຫວລົກເພື່ອຈັບມືຂອງອຳນາດແຫ່ງໂຮມ,

ເມື່ອນາງຈະເອື້ອມຂ້າມຫຸບເຫວເພື່ອປະສານມືກັບລັດທິວິນຍານນິຍົມ,

ເມື່ອພາຍໃຕ້ອັດທິພົນແຫ່ງສະຫະພັນສາມປະການນີ້

ປະເທດຂອງເຮົາຈະປະຕິເສດທຸກໜ້າການໃນລັດຖະທຳມະນູນຂອງຕົນ

ໃນຖານະເປັນລັດຖະບານໂປຣແຕສແຕນແລະແບບສາທາລະນະລັດ,

ແລະຈະຈັດຕັ້ງມາທາງໄວ້ສຳລັບການເຜີຍແຜ່ຄວາມເທັດແລະການຫຼອກລວງຂອງລະບົບສັນຕະປາປາ,

ເມື່ອນັ້ນເຮົາກໍ່ອາດຮູ້ໄດ້ວ່າ ເວລາສຳລັບການກະທຳອັນອັດສະຈັນຂອງຊາຕານໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ

ແລະວາລະສຸດທ້າຍກໍ່ໄດ້ເຂົ້າມາແລ້ວ.” Testimonies, volume 5, 451.

ການຫັນຫຼັງຈາກຄວາມເຊື່ອຂອງຊາດ ຍ່ອມຕາມມາດຕະຖານຄວາມພິນາດຂອງຊາດ.

“ປະຊາຊົນແຫ່ງສະຫະລັດອາເມຣິກາເຄືອເປັນຊົນຊາດທີ່ໄດ້ຮັບພຣະຄຸນເປັນພິເສດ;

ແຕ່ເມື່ອພວກເຂົາຈຳກັດເສລີພາບທາງສາສະໜາ, ຍອມປະຖົມຜ່າຍໂປຣແຕສຕັ້ງ,

ແລະໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນແກ່ລັດທິສັນຕະປາປາ,

ຂະໜາດແຫ່ງຄວາມຜິດຂອງພວກເຂົາຈະເຕັມບໍລິບູນ, ແລະ ‘ການຫຼົງຖອຍແຫ່ງຊາດ’

ຈະຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນສົມຸດແຫ່ງສະຫວັນ. ຜົນທີ່ຕາມມາຈາກການຫຼົງຖອຍນີ້ຄືຄວາມພິນາດຂອງຊາດ.”

Review and Herald, May 2, 1893.

ພວກແອັດເວັນຕິສລາວໂອດີຊຸຍຜູ້ເຂົ້າ ໄດ້ຈັບມືກັບອຳນາດສັນຕະປາບາ ແລະຖືກໂຄ່ນລົ້ມລົງ, ໃນຂະນະທີ່ຝູງອັນຂອງພຣະຄຣິດທຳຢູ່ໃນບາບໂລນນັ້ນ ໜີພົນຈາກມືຂອງອຳນາດສັນຕະປາບາ.

ເຂົາຈະເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງເຮືອງນັ້ນດ້ວຍ, ແລະຫຼາຍປະເທດຈະຖືກລົ້ມລ້າງ;
ແຕ່ພວກນີ້ຈະພົ້ນອອກຈາກມືຂອງເຂົາ, ຄືເອໂດມ, ໂມອາບ,
ແລະບັນດາຜູ້ນຳໜ້າໃນບັນດາລູກຫຼານຂອງອຳໂມນ. Daniel 11:41.

ອົດສະລາມໂຈມຕີສະຫະລັດອາເມຣິກາຢ່າງກະທັນຫັນ ເມື່ອແກກທິເຈດີນຳມາຊົງວິບັດແຫ່ງການພິພາກສາ ເນື່ອງດ້ວຍການຜ່ານກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບຽ້ງ ແລະໄດ້ຍິນທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງບົນຢ່າງຟ້າ ຮ້ອງກ່າວດ້ວຍສຽງດັງວ່າ, “ວິບັດ, ວິບັດ, ວິບັດ ຈົ່ງມີແກ່ບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເນື່ອງດ້ວຍສຽງແກຂອງທູດສະຫວັນອົກສາມອົງ ຊົງຍັງຈະເປົ່າຢູ່ນັ້ນ!” ພຣະນິມິດ 8:13

ທຸງສັນຍາລັກທິເບັນຕົວແທນຂອງພະຍານທັງສອງໃນ ພຣະນິມິດ ບົດທີ 11 ຈາກນັ້ນ ໂຢຮັນ ໄດ້ພັນລະນາໄວ້ໃນ ພຣະນິມິດ ບົດທີ 12 ວ່າເປັນຍິງຜູ້ໜຶ່ງທີ່ໜຶ່ງຫົວດ້ວຍດວງອາທິດ ແລະຖືກພັນລະນາໃນທາງຄຳພະຍາກອນດ້ວຍສັນຍາລັກແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດຈົບ.

ແລະໄດ້ບຳກົດໝາຍສຳຄັນອັນໃຫຍ່ໃນສະຫວັນ; ມີຍິງຜູ້ໜຶ່ງໜຶ່ງຫົວດ້ວຍດວງອາທິດ ແລະມີດວງຈັນຍູໄຕຕົນຂອງນາງ ແລະເທິງຫົວຂອງນາງມີມົງກຸດປະກອບດ້ວຍດາວສົບສອງດວງ; ແລະນາງກໍມີຄັນ ຮ້ອງດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດໃນການຈະຄອດບຸດ ແລະທຸກທໍລະມານຢາກຈະຄອດ. ແລະໄດ້ບຳກົດໝາຍສຳຄັນອັນໜຶ່ງໃນສະຫວັນ; ແລະເບື້ອງແມ່, ມີພະຍານາກສີແດງຕົວໃຫຍ່ ມີເຈັດຫົວ ແລະສົບເຂົ້າ ແລະມີມົງກຸດເຈັດອັນຢູ່ເທິງຫົວຂອງມັນ. ແລະຫາງຂອງມັນໄດ້ກ້ວາດເອົາດາວໃນສະຫວັນສ່ວນທຳອິດ ແລະໂຍນລົງມາທິດແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະພະຍານາກນັ້ນໄດ້ຍິນຢູ່ຕາມຄຳຢືນຢັນຈະຄອດ ເພື່ອຈະກິນກິນບຸດຂອງນາງທັນທີທີ່ເກີດມາ. ແລະນາງໄດ້ຄອດບຸດຊາຍຄົນໜຶ່ງ ຜູ້ຊົງຈະປົກຄອງຊົນຊາດທັງປວງດ້ວຍຄັນທະນູເຫຼັກ; ແລະບຸດຂອງນາງຖືກຮັບຂຶ້ນໄປຫາພຣະເຈົ້າ ແລະໄປຫາບັນລັງຂອງພຣະອົງ. ພຣະນິມິດ 12:1-5.

ນາງກຳລັງຍິນຢູ່ເທິງດວງຈັນ ແລະ ສວມຄຸມດ້ວຍດວງອາທິດ. ດວງຈັນເປັນພາບສະທ້ອນຂອງດວງອາທິດ ແລະ ດັ່ງນັ້ນໃນທາງຄຳພະຍາກອນຈຶ່ງເປັນແບບຢ່າງຂອງດວງອາທິດ. ດາວສົບສອງດວງໃນມົງກຸດຂອງນາງເປັນຕົວ ແທນຂອງສົບສອງເຜົ່າແຫ່ງອົດສະຣາເອນໂບຣານໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງອົດສະຣາເອນໂບຣານ ຊົງເປັນແບບຢ່າງຂອງສາວົກສົບສອງຄົນໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງອົດສະຣາເອນໂບຣານ. ດາວສົບສອງດວງນັ້ນ ຊົງເປັນສາວົກສົບສອງຄົນໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງອົດສະຣາເອນໂບຣານ ກໍເປັນອັກຄະສາວົກສົບສອງຄົນໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງອົດສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່ດ້ວຍ. ເພາະສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເປັນແບບຢ່າງຂອງຫນຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນຄົນໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງອົດສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່ ຜູ້ຊົງເປັນທັງສາວົກ ແລະ ອັກຄະສາວົກ. ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງປະຫວັດສາດ ບ່ອນທີ່ສາວົກເປັນຕົວແທນທັງການສົ້ນສຸດຂອງອົດສະຣາເອນໂບຣານ ແລະ ອັກຄະສາວົກເປັນຕົວແທນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງອົດສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່ນັ້ນ, ຍິງຜູ້ນັ້ນຜູ້ຊົງເປັນຄຣິດຈັກ ໄດ້ຖືພາພຣະຄຣິດ. ພຣະອົງຄື “ບຸດຊາຍ” ຜູ້ທີ່ຈະຖືກຮັບຂຶ້ນໄປຫາພຣະເຈົ້າຫຼັງຈາກການສົ້ນພຣະຊົນ ແລະ ການພົ້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ.

ດັ່ງນັ້ນ ແມ່ຍິງນັ້ນຍັງເປັນຕົວແທນເຖິງການບັງເກີດຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນ, ຜູ້ຊົງຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນເຊັ່ນກັນ ຫຼັງຈາກໄດ້ຖືກຊຸບຊີວິດຄົນມາຈາກຫຸບເຂົ້າແຫ່ງຄວາມຕາຍ. ເມື່ອພວກເຂົາຢູ່ໃນສະຫວັນແລ້ວ, ນາງຈະໃຫ້ກຳເນີດບຸດອົກຄົນໜຶ່ງ, ຊົງເປັນຕົວແທນເຖິງຝູງແກະອົກຝູງໜຶ່ງທີ່ອອກມາຈາກບາບໂລນໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ກ່ອນນາງຈະເຈັບຄັນອອກລູກ, ນາງກໍໄດ້ຄອດແລ້ວ; ກ່ອນຄວາມເຈັບປອດຂອງນາງຈະມາເຖິງ, ນາງກໍໄດ້ຄອດບຸດຊາຍ. ໃຜເຄີຍໄດ້ຍິນສົງເຊີນນີ້? ໃຜເຄີຍໄດ້ເຫັນເຫດການເຊັ່ນນີ້? ແຜ່ນດິນຈະໃຫ້ກຳເນີດໃນມືດຽວໄດ້ຫຼື? ຫຼືຊາດໜຶ່ງຈະຖືກໃຫ້ກຳເນີດໃນທັນໃດບໍ່? ເພາະເມື່ອສະໄໝເລີ່ມເຈັບຄັນອອກລູກ, ນາງກໍໄດ້ຄອດລູກຂອງນາງ. “ເຮົາຈະນຳມາເຖິງເວລາຄອດ ແຕ່ຈະບໍ່ໃຫ້ຄອດອອກມາຫຼື?” ພຣະຢາເວຫຕັດດັງນັ້ນ. “ຫຼືເຮົາຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດ ຈະປັດຄັນເສຍຫຼື?” ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຕັດດັງນັ້ນ. ເອຊາຍາ 66:7–9.

ໃນເວລາແຫ່ງການປົກຄອງຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນ, ຊາດໜຶ່ງກໍໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນທັນທີ. ຊາດນັ້ນຄືໜຶ່ງແສນສີໝີນສີຟ້າ, ເພາະພວກເຂົາແມ່ນຜູ້ທີ່ສະຫ້ອນພຣະລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດຢ່າງສົມບູນ. ພວກເຂົາແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກເປັນແບບໂດຍ “ບຸດຊາຍ” ຄືພຣະເຢຊູ ພວກເຂົາແມ່ນ “ບຸດຊາຍ” ຂອງອີຊາຍາ, ຜູ້ທີ່ບັງເກີດກ່ອນທີ່ເມື່ອຍຈະເຈັບທ້ອງຄອດ. ກະດູກແຫ້ງທີ່ຕາຍແລ້ວ ຊຶ່ງໂລກໄດ້ຊີ້ນຊົມຍິນດີເມື່ອພວກເຂົາຖືກຂ້າໂດຍສັດຮ້າຍຈາກເຫວລີກທົບມັກກັນ, ຈະໄດ້ຮັບການປອບໂຍນໃນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະແລ້ວພວກເຂົາຈະຍິນດີຮ່ວມກັບເມື່ອຍຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດ “ບຸດຊາຍ.” ພວກເຂົາຖືກນຳອອກມາກ່ອນທີ່ນາງຈະເຈັບທ້ອງຄອດ ແລ້ວນາງຈຶ່ງເຈັບທ້ອງຄອດແລະໃຫ້ກຳເນີດ “ລູກ” ອື່ນໆ ຂອງ “ນາງ,” ເມື່ອບັນດາຄົນຕ່າງຊາດໃນເວລານັ້ນຕອບສະໜອງຕໍ່ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມດັ່ງແມ່ນ້ຳທີ່ໄຫຼນຳ, ເມື່ອຂ່າວສານນັ້ນກວາດຜ່ານແຜ່ນດິນດັ່ງຄືນຍັກໃຫຍ່. ພວກເຂົາບັງເກີດໃນວິກິດການອັນໃຫຍ່, ອັນເປັນຕົວແທນແຫ່ງການເຈັບທ້ອງຄອດຂອງນາງ. ແມ່ຍິງໃນພຣະນິມິດບົດທີ 12, ໃນສາລະສຳຄັນແລ້ວ, ມີລູກແຜດ. ຜູ້ທີ່ເກີດກ່ອນແມ່ນໜຶ່ງແສນສີໝີນສີຟ້າ ຜູ້ທີ່ຖືກລະບຸວ່າເປັນຜົນຫົວປີ, ແລະບັນດາຄົນຕ່າງຊາດເປັນການເກັບກ່ຽວອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງການເກັບກ່ຽວໃນລະດູອື່ນ.

ຈົ່ງຊີ້ນຊົມກັບເຢຣູຊາເລັມ ແລະຈົ່ງປະຕິບັດກັບນາງ ທ່ານທັງຫຼາຍຜູ້ຮັກນາງ; ຈົ່ງຊີ້ນຊົມພາຍຫຼັງຄວາມຍິນດີກັບນາງ ທ່ານທັງຫຼາຍຜູ້ໄວ້ທຸກໃຫນ້າ; ເພື່ອວ່າທ່ານຈະໄດ້ດູດ ແລະອົມໜ້າດ້ວຍເຕົ້ານົມແຫ່ງການປອບໂຍນຂອງນາງ; ເພື່ອວ່າທ່ານຈະໄດ້ດູດນົມຢ່າງເຕັມທີ່ ແລະຊີ້ນຊົມໃນຄວາມອຸດົມແຫ່ງສະຫງ່າສະໝັດຂອງນາງ. ເພາະພຣະຢາເວຕັດດັງນີ້ວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະແຜ່ຂະຫຍາຍສັນຕິສຸກໄປສູ່ນາງເໝືອນແມ່ນ້ຳ, ແລະສະຫງ່າສະໝັດຂອງບັນດາປະຊາຊາດເໝືອນລຳທານທີ່ໄຫຼລົ້ນ; ແລ້ວທ່ານຈະໄດ້ດູດນົມ, ທ່ານຈະຖືກອົມຢູ່ຂ້າງກາຍຂອງນາງ, ແລະຖືກໄກວໄປມາຢູ່ເທິງເຂົ້າຂອງນາງ. ເໝືອນຢ່າງຄົນຜູ້ທີ່ແມ່ຂອງຕົນປອບໂຍນລາວ, ເຮົາກໍຈະປອບໂຍນພວກທ່ານຢ່າງນັ້ນ; ແລະພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບການປອບໂຍນໃນເຢຣູຊາເລັມ. ແລະເມື່ອທ່ານທັງຫຼາຍເຫັນສົງເຊີນ, ໃຈຂອງທ່ານຈະຊືນຊົມ, ແລະກະດູກຂອງທ່ານຈະຈຳລົນຂຶ້ນເໝືອນຫຍ້າອ່ອນ; ແລະພຣະຫັດຂອງພຣະຢາເວຈະປະຈັກແຈ້ງແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ແລະຄວາມພໍໃຈຂອງພຣະອົງຈະປະຈັກແກ່ສັດຕູຂອງພຣະອົງ. ອີຊາຍາ 66:10–14.

ຜູ້ທີ່“ໂສກເສົ້າ” ເພາະນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ຄືຜູ້ທີ່ຖືກອາໄສໃຈແລະຮ້ອງຄຳຄວນເນື່ອງດ້ວຍບັນດາສົງເຊີນສະອິດທີ່ໄດ້ກະທຳຂຶ້ນພາຍໃນນາງ ແລະເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກປະທັບຕາແລ້ວ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຖືກປະທັບຕາໄວ້ວ່າໜ້າກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດ. ບັດນີ້ພວກເຮົາກຳລັງຢູ່ໃນ “ວຽກງານປັດທັຍສຳລັບຄຣິສຕະຈັກ,” ຊຶ່ງເປັນຊ່ວງເວລາສຸດທ້າຍຂອງການປະທັບຕາໜຶ່ງແສນສີໝີນສີຟ້າ.

“ປະຊາຊົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ມີຈິດວິນຍານແຫ່ງພາລະກິດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະການຊ່ວຍໃຫ້ວິນຍານທັງຫຼາຍລອດພົ້ນຢູ່ໃນໃຈ, ຈະເບິ່ງຄວາມບາບຢູ່ສະເໝີໃນສະພາບທີ່ແທ້ຈິງ ແລະເປັນບາບຂອງມັນ. ພວກເຂົາຈະຢູ່ຂ້າງການຈັດການກັບຄວາມບາບຢ່າງຊັດ ແລະຢ່າງກົງໄປກົງມາ ຊຶ່ງຄວາມບາບເຫຼົ່ານັ້ນມັກຈະລ້ອມຮອບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ໃດຢ່າງຍາຍ. ໂດຍສະເພາະໃນພາລະກິດສຸດທ້າຍສຳລັບຄຣິສຕະຈັກ,

ໃນເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າຄົນ
ຜູ້ຊຶ້ງຈະຍືນຢູ່ໂດຍບາດຈາກຕຳໜັງໜ້າພຣະບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າ,
ພວກເຂົາຈະຮູ້ສຶກຢ່າງເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດຕໍ່ຄວາມຜິດທັງຫຼາຍຂອງຜູ້ທີ່ອ້າງວ່າເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ສິ່ງທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີຢ່າງຊັດເຈນແລະມີພະລັງ ໂດຍອຸປະມາຂອງຜູ້ພະຍາກອນເຖິງພາລະກົດສຸດທ້າຍ
ພາຍໃຕ້ພາບຂອງບຸລຸດຫຼາຍຄົນ ຜູ້ທີ່ຕ່າງກັນຖືກອາວຸດສຳລັບການສັງຫານໄວ້ໃນມື.
ໃນບັນດາພວກເຂົາມີຊາຍຄົນໜຶ່ງນຸ່ງຫົ່ມຜ້າບ່ານ ແລະມີກະບອກໝຶກຂອງສະເມຍຢູ່ຂ້າງກາຍ.
'ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, ຈົ່ງໄປທົວກາງເມືອງ, ຜ່ານກາງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ,
ແລະຈົງໝາຍເຄື່ອງໄວ້ທັງໝົດຜາກຂອງບັນດາຄົນທີ່ຖອນຫາຍໃຈ
ແລະຮ້ອງໂຫ້ເນື່ອງດ້ວຍບັນດາສິ່ງອັນນຳຊັງຊັງທັງຫຼາຍທີ່ຖືກກະທຳຢູ່ໃນທ່າມກາງນະຄອນນັ້ນ.'"
Testimonies, volume 3, 266.

ບັນດາຜູ້ທີ່ "ຖອນຫາຍໃຈແລະຮ້ອງໂຫ້"

ໄດ້ຮັບການປະທັບຕາໄວ້ກ່ອນທີ່ທູດສະຫວັນຜູ້ທຳລາຍທີ່ຖືກອາວຸດແຫ່ງການສັງຫານຈະເຄື່ອນຜ່ານຄຣິດຕະຈັກ
ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເຢຣູຊາເລັມ.

ພຣະບັນຊານັ້ນຄື: "ຈົ່ງໄປທົວກາງເມືອງ, ທົວກາງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ,
ແລະຈົງໝາຍເຄື່ອງໝາຍໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກຂອງບັນດາຜູ້ລາຍທີ່ຖອນຫາຍໃຈ
ແລະຮ້ອງໂຫ້ເນື່ອງດ້ວຍບັນດາສິ່ງໜ້າກຽດຊັງທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ກະທຳຂຶ້ນໃນທ່າມກາງນັ້ນ."
ບັນດາຜູ້ທີ່ຖອນຫາຍໃຈ ແລະຮ້ອງໂຫ້ເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກປະກາດຖອຍຄຳແຫ່ງຊີວິດ;
ພວກເຂົາໄດ້ຕົກເຕືອນ, ໃຫ້ຄຳບຶກສາ, ແລະອ້ອມວອນ. ບາງຄົນຜູ້ທີ່ໄດ້ລົບຫລໍ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກັບໃຈ
ແລະຖອມໃຈລົງຕໍ່ພຣະອົງ. ແຕ່ສະຫງ່າລາສີຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈາກອິສະຣາເອນໄປແລ້ວ;
ເຖິງແມ່ນວ່າຫລາຍຄົນຍັງຄົງດຳເນີນຮູບແບບຂອງສາສະໜາຕາໄປ, ຮີດອຳນາດ
ແລະການສະຖິດຢູ່ຂອງພຣະອົງກໍຂາດໄປ.

"ໃນເວລາທີ່ພຣະເຟໂລດຂອງພຣະອົງຈະອອກໄປໃນການພິພາກສາ
ບັນດາຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດທີ່ຖອມຕົນແລະອຸທິດຕົນເຫຼົ່ານີ້
ຈະຖືກແຍກອອກຈາກຄົນອື່ນໆໃນໂລກໂດຍຄວາມທຸກລະທົມແຫ່ງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ
ຊຶ່ງສະແດງອອກໃນການຄຳຄວນແລະການຮ້ອງໂຫ້ ການຕົກເຕືອນ ແລະການເຕືອນສະຕິ.
ໃນຂະນະທີ່ຄົນອື່ນພະຍາຍາມເອົາເສື້ອມມາປົກປິດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ມີຢູ່
ແລະແກ່ຕົວໃຫ້ແກ່ຄວາມອະທຳອັນໃຫຍ່ຫຼວງຫຼາຍແຜ່ຫຼາຍຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງ
ບັນດາຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮ້ອນຮົນເພື່ອກຽດສັກສີຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະມີຄວາມຮັກຕໍ່ດວງວິນຍານ
ຈະບໍ່ນຶງຽບເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານຈາກຜູ້ໃດ.
ດວງວິນຍານອັນຊອບທຳຂອງພວກເຂົາຖືກບີບຄົ້ນຢ່າງໜັກໜຸ່ມ ດ້ວຍການກະທຳອັນບໍ່ລົບລຸ່ມ
ແລະຄຳເວົ້າຂອງຄົນອະທຳ.
ພວກເຂົາບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະຢຸດກະແສແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຊ້ຳທີ່ກຳລັງໄຫຼມາລົງຢ່າງຮຸນແຮງນັ້ນໄດ້
ແລະເພາະສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕຸ້ມໄປດ້ວຍຄວາມເສົ້າໂສກແລະຄວາມຕົກໃຈ.
ພວກເຂົາໄວ້ທຸກຢູ່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເມື່ອເຫັນວ່າສາສະໜາຖືກໝືນປະໝາດໃນບ້ານເຮືອນນັ້ນເອງຂອງຜູ້ທີ່ເຄີຍ
ດຮັບແສງສະຫວ່າງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ພວກເຂົາຄຳຄວນແລະຂົ່ມໃຈດວງວິນຍານຂອງຕົນ
ເພາະວ່າຄວາມຈອງຫອງ ຄວາມໂລບມາກ ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແລະການຫລອກລວງເກືອບທຸກຊະນິດ
ມີຢູ່ໃນຄຣິດຈັກ. ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງກະຕຸ້ນໃຫ້ມີການຕົກເຕືອນ ຖືກຢຽບຍຳລົງໃຕ້ຕົນ
ໃນຂະນະທີ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຊາຕານກຳລັງຊະນະໃຈ. ພຣະເຈົ້າຖືກລົບຫລໍ່
ແລະຄວາມຈິງກໍຖືກເຮັດໃຫ້ໄຮ້ຜົນ."

"ພວກຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ສຶກໂສກເສົ້າເນື່ອງດ້ວຍການຖອຍຕົກທາງຜ່າຍວິນຍານຂອງຕົນເອງ
ຫຼືຄຳຄວນຄຳຄວນເຖິງບາບຂອງຜູ້ອື່ນ ຈະຖືກປ່ອຍໄວ້ໂດຍບັນດາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ.

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບໝາຍແກ່ຜູ້ສົ່ງສານຂອງພຣະອົງ ຄົບລຸດທຶນອົງອຸດສັງຫານຢູ່ໃນມືຂອງຕົນວ່າ: ‘ຈົ່ງໄປຕາມຫຼັງເຂົາໄປທົນະຄອນ ແລະຈົ່ງຟາດຟັນ; ຢ່າໃຫ້ຕາຂອງພວກເຈົ້າບານີ ແລະຢ່າໄດ້ມີຄວາມສົງສານເລີຍ: ຈົ່ງຂ້າເສຍໃຫ້ສັນຊາຍແກ່ແລະຊາຍໜຸ່ມ ທັງຍິງສາວ ແລະເດັກນ້ອຍນ້ອຍ ພ້ອມທັງແມ່ຍິງ; ແຕ່ຢ່າເຂົ້າໃກ້ຜູ້ໃດທີ່ມີຄຣິດສະໄໝຍຢູ່ເທິງຕົວເຂົາ; ແລະຈົ່ງເລີນຕົ້ນທີ່ສະຖານບໍລິສຸດຂອງເຮົາ. ແລ້ວພວກເຂົາກໍ່ເລີນຕົ້ນທີ່ບັນດາຜູ້ຖືກແກ່ຊົງຢູ່ຂ້າງໜ້າພຣະນິເວດ.’

ເອຊາຢາ ບົດ 40 ເລີ່ມຕົ້ນໂດຍໃຊ້ສັນຍະລັກແຫ່ງການຊໍ້າສອງ, ຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍທາງຄຳພະຍາກອນຂອງຂ່າວສານສຽງຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນ ອັນເປັນຂ່າວສານທີສອງທີ່ຮ່ວມເປັນອັນໜຶ່ງກັບຂ່າວສານເລື່ອງການລົ້ມລົງຂອງບາບີໂລນ. ການລົ້ມລົງຂອງບາບີໂລນຖືກຊໍ້າສອງເມື່ອມັນຖືກສະແດງອອກໃນຮູບແບບຄຳພະຍາກອນ. ວະລີນິ້ນຄື “ບາບີໂລນລົ້ມແລ້ວ, ລົ້ມແລ້ວ.”

ມີການລົ້ມລົງຂອງບາບໂລນຕາມຕົວອັກສອນສອງຄັ້ງໃນພຣະຄຳພີ,
ແລະມີການລົ້ມລົງຂອງບາບໂລນຜ່າຍວິນຍານສອງຄັ້ງໃນພຣະຄຳພີ.
ທັງໝົດນີ້ວ່າມັນເປັນພະຍານທາງປະຫວັດສາດສື່ປະການ
ຊື່ງບົ່ງຊີ້ເຖິງລັກສະນະຜ່າຍຄຳພະຍາກອນແຫ່ງການລົ້ມລົງຂອງບາບໂລນ.

ບາບືໂລນຕາມຕົວອັກສອນໄດ້ລົ້ມລົງໃນຖານະບາເບນໃນສະໄໝຂອງນົມໂຣດ, ແລະບາບືໂລນຕາມຕົວອັກສອນກໄດ້ລົ້ມລົງອີກໃນສະໄໝຂອງເບນຊັດຊາ. ບາບືໂລນຜ່າຍອິນຍານໄດ້ລົ້ມລົງໃນປີ 1798,

ແລະການລົ້ມລົງຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງມັນຖືກສະແດງໄວ້ຊື່ແລ້ວຊື່ອີກໃນພຣະຄຳພີ. ດ້ວຍເຫດນີ້
ຂ່າວສານເລື່ອງການລົ້ມລົງຂອງບາບໂລນຈຶ່ງບັນຈຸໄວ້ຊື່ສັນຍະລັກທາງຄຳພະຍາກອນແຫ່ງການທະວີຄຸນ.
ໃນການລົ້ມລົງຂອງບາບໂລນນັ້ນມີການທະວີຄຸນ,
ແຕ່ຍັງມີເຫດຜົນທາງຄຳພະຍາກອນຫຼັກອີກສອງປະການສຳລັບປະກົດການແຫ່ງການທະວີຄຸນນີ້.

ເຫດຜົນປະການທີສອງຄືໃນຖານະເປັນຂ່າວສານ
ມັນເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານໜຶ່ງທີ່ຖືກປະສານເຂົ້າກັບຂ່າວສານທີສອງ.
ມັນເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານສອງປະການ. ຍັງມີຄວາມຈິງສຳຄັນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບຄວາມໝາຍແລະ
ໂຄງສ້າງຂອງຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີສອງ, ແຕ່ພວກເຮົາພຽງແຕ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ
ບົດບັນຍາຍຄຳພະຍາກອນສຸດທ້າຍຂອງເອຊາຍາ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນໃນບົດທີສີ່ສິບ
ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນດ້ວຍການເຮັດໃຫ້ສັນຍາລັກຂອງພຣະຜູ້ປອບໂຍນເພີ່ມເປັນສອງເທົ່າ
ຊຶ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງສັນຍາວ່າຈະປະທານໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ
ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຊົງຄອຍຢູ່ໃນສະຖານນະມັດສະການແຫ່ງສະຫວັນ.

ຈົ່ງປອບໂຍນ, ຈົ່ງປອບໂຍນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ, ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຕັດດັງນັ້ນ.
ຈົ່ງກ່າວຢ່າງອ່ອນໂຍນແກ່ເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ຮ້ອງປະກາດແກ່ນາງວ່າ ການຮັບຂອງນາງສິ້ນສຸດແລ້ວ,
ຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງນາງໄດ້ຮັບການອະໄພແລ້ວ:
ເພາະວ່ານາງໄດ້ຮັບຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະຢາເວເປັນສອງເທົ່າສຳລັບບາບທັງປວງຂອງນາງ. ເອຊາຍາ
40:1, 2

ບໍ່ມີຂໍ້ຄວາມຕອນໃດອັນໃນພຣະຄຳພີທີ່ກ່າວຢ່າງຈິງແຈ້ງຍັງໄປກວ່ານີ້ກ່ອນເຖິງອົງປະກອບແຫ່ງພຣະລັກສະນະ
ຂອງພຣະຄຣິດໃນຖານະເປັນອາລະຟາແລະໂອເມກາ
ດັ່ງທີ່ປາກົດໃນຂໍ້ຄວາມຕັ້ງແຕ່ເອຊາຍາບົດທີສີ່ສິບໄປຈົນເຖິງທ້າຍຂອງບົມ.
ໃນຖານະເປັນອາລະຟາແລະໂອເມກາ
ພຣະຄຣິດຊົງປະທັບລາຍເຊັນແຫ່ງພຣະນາມຂອງພຣະອົງວ່າອາລະຟາແລະໂອເມກາໄວ້ເທິງຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້
ເພາະເມື່ອທ່ານໄປຮອດທ້າຍຂອງເອຊາຍາ ທ່ານຈະເຫັນວ່າທ່ານໄດ້ກ່າວເຖິງພຣະຜູ້ປອບໂຍນອີກຄັ້ງ
ເພາະພຣະຄຣິດຄືພຣະວິຈານ ແລະພຣະອົງຄືຜູ້ຊົງເປັນເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍ.

ດັ່ງນີ້ອີງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດວ່າ, ຟ້າສະຫວັນເປັນພະທັມນັ້ນຂອງເຮົາ,
ແລະແຜ່ນດິນໂລກເປັນທ້ອງພະບາດຂອງເຮົາ: ເຮືອນໃດໜຶ່ງທີ່ພວກເຈົ້າຈະສ້າງໃຫ້ເຮົາ?
ແລະບ່ອນໃດແມ່ນສະຖານທີ່ພັກຂອງເຮົາ? ເພາະສິ່ງທັງປວງເຫຼົ່ານັ້ນມີຂອງເຮົາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ,
ແລະສິ່ງທັງປວງເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງເກີດມີຂຶ້ນ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັງນັ້ນ: ແຕ່ເຮົາຈະເຫຼືອບເບິ່ງຄົນນີ້,
ຄືຜູ້ທີ່ຍາກຈົນ ແລະມີຈິດໃຈສຳນຶກຜິດ, ແລະຕົວສັນສະທ້ອນຕຳພຣະວາຈາຂອງເຮົາ.
ຜູ້ທີ່ຂ້າງໆກໍ່ເໝືອນກັບວ່າໄດ້ຂ້າຄົນໜຶ່ງ; ຜູ້ທີ່ຖືວາຍລູກແກະເປັນບູຊາ ກໍ່ເໝືອນກັບວ່າໄດ້ຕັດຄໍໝາ;
ຜູ້ທີ່ຖືວາຍເຄື່ອງບູຊາ ກໍ່ເໝືອນກັບວ່າໄດ້ຖືວາຍເລືອດໝາ; ຜູ້ທີ່ເຜົາກຳມານ
ກໍ່ເໝືອນກັບວ່າໄດ້ອ້ວຍພອນແກ່ຮູບເຄົາລົບ. ແທ້ຈິງ, ພວກເຂົາໄດ້ເລືອກທາງຂອງຕົນເອງ,
ແລະຈົດວັນຍານຂອງພວກເຂົາກໍ່ປົກຄຸມໃນສິ່ງອັນໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ.
ຜ່າຍເຮົາກໍ່ຈະເລືອກຄວາມລຸ່ມຫຼົງຂອງພວກເຂົາ,
ແລະຈະນຳຄວາມຍື່ນກົວຂອງພວກເຂົາມາເຖິງພວກເຂົາ; ເພາະເມື່ອເຮົາເອີ້ນ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດຕອບ;
ເມື່ອເຮົາກ່າວ, ພວກເຂົາບໍ່ອອກຟັງ: ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳຄວາມຊົ່ວຕໍ່ໜ້າຕາເຮົາ,
ແລະໄດ້ເລືອກສິ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ພໍໃຈ. ເອຊາຍາ 66:1–4.

ມີການຍົກຂຶ້ນມາເປັນຄຳຖາມວ່າ ຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງເຮືອນໃດໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ?
ພວກເຂົາໄດ້ກໍ່ສ້າງເຮືອນຜ່າຍວິນຍານຂອງເປໂຕ ຫຼືທຳມະສາລາຂອງຊາຕານ? ພຣະເຈົ້າຊົງລະບຸວ່າ
ເຮືອນທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງນັ້ນ ປະກອບດ້ວຍບັນດາຜູ້ທີ່ “ຍາກຈົນ ແລະ ມີຈິດໃຈສຳນຶກຜິດ” ແລະ ຜູ້ທີ່

“ສັນສະທ້ານຕາ” “ພຣະວັດຈະນະ” ຂອງພຣະອົງ.

ພຣະອົງຊົງວາງຄວາມຕ່າງລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ສັນສະທ້ານຕາພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ
ກັບອົກຈຳພວກໜຶ່ງທີ່ຖືວ່າຍເຄື່ອງບູຊາອັນມົນທົນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ລະອົກທາງຂອງຕົນເອງ.

ບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຈຳພວກທີ່ຖືວ່າຍເຄື່ອງບູຊາອັນມົນທົນນັ້ນ ຈະພົບວ່າ ເໝືອນດັ່ງພວກຢົວໄດ້ພົບມາແລ້ວ
ວ່າເຮືອນຂອງພວກເຂົາຈະຖືກປະໄວໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາຢ່າງຮ້າງເບົາ.

ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງປວງໄດ້ກ່າວເຖິງອະວະສານຂອງໂລກ,
ແລະນີ້ເປັນພາບປະກອບຂອງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄົນສະຫຼາດ,
ຜູ້ທີ່ສັນສະທ້ານຕາພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ, ແລະຄົນໃໝ່ທີ່ກ້າວຖ່ວຍສົ່ງອັນໜ້າກຽດຊັງແດ່ພຣະເຈົ້າ,
ຄືສົ່ງອັນໜ້າກຽດຊັງທີ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາຍືນດີຢ່າງຍິ່ງ. ດ້ວຍເຫດນີ້,
ພຣະເຈົ້າຈະຊົງເລືອກຄວາມຫຼອກລວງໃຫ້ແກ່ພວກຍິງພົມມະຈາລືລາໂອດຕິກຍຜູ້ໃໝ່,
ຊົງເປັນຄວາມຫຼອກລວງທີ່ອັກຄະສາວົກໂປໂລໄດ້ລະບຸວ່າເກີດຂຶ້ນເນື່ອງຈາກການຍອມຮັບ “ຄວາມຕົວະ.”

“ຄຳຕົວະ” ແມ່ນສັນຍະລັກສະເພາະອັນໜຶ່ງໃນປະຫວັດສາດຂອງ Adventism,
ແລະມັນໄດ້ຖືກຍອມຮັບໂດຍບັນດາຜູ້ກໍ່ສ້າງໃນປີ 1863, ແລະໄດ້ຖືກກໍ່ສ້າງຕໍ່ເນື່ອງຕະຫຼອດປະຫວັດສາດ
Advent. ມັນເປັນຄຳຕົວະທີ່ກຳນົດຮາກຖານອັນປອມ,
ແລະໃນທົນນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ລົ້ມຕັ້ງກໍາພະວິຫານປອມອັນປອມແບງ.
ວຽກງານແຕ່ງການປອມແບງພຣະວິຫານແທ້ຂອງພວກເຂົາຍັງດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນເຖິງ “ວັນສຸດທ້າຍ.” ອີຊາຢາໄດ້
ວາງບໍລິບົດຂອງບົດທຳອິດສືບຕໍ່ກ່ຽວກັບພາຍໃນການແຍກອອກລະຫວ່າງພົມມະຈາລືຜູ້ສະຫຼາດແລະພົມມະຈາລືຜູ້
ງ່. ອີຊາຢາກຳລັງລະບຸປະຫວັດສາດແຕ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ທ່ານໄດ້ໝາຍໄວ້ໃນຂໍ້ທ້າອິດຂອງອີຊາຢາສື່ສືບ
ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ສັນຍາວ່າຈະສົ່ງພຣະຜູ້ປອບໂຍນມາ ສາມວັນເຄື່ອງແບບສັນຍະລັກ
ຫຼັງຈາກຄວາມຜິດຫວັງໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020.

ຈົ່ງຟັງພຣະວັຈນະຂອງພຣະເຢຣີເຮວາ, ພວກເຈົ້າຜູ້ສັນສະທ້ານຕາພຣະວັຈນະຂອງພຣະອົງ;
ພວກພົນອົງຂອງພວກເຈົ້າທີ່ກຽດຊັງພວກເຈົ້າ, ທີ່ຂັບໄລ່ພວກເຈົ້າອອກໄປເນື່ອງດ້ວຍນາມຂອງເຮົາ,
ໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຂໍໃຫ້ພຣະເຢຣີເຮວາຮັບພຣະສິດເສດຖີ”;
ແຕ່ພຣະອົງຈະປາກົດເພື່ອຄວາມຊື່ນຊົມຍືນດີຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະພວກເຂົາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ອັບອາຍ.
ມີສຽງອີກກະທົບຈາກນະຄອນ, ສຽງຈາກພຣະວິຫານ,
ເປັນສຽງຂອງພຣະເຢຣີເຮວາຜູ້ປະທານການຕອບແທນແກ່ສັດຕູທັງຫຼາຍຂອງພຣະອົງ. ເອຊາຢາ 66:5, 6.

ຈາກປີ 1798 ຫາ 1844, ໃນຂະບວນການຂອງພວກ Millerites,
ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານຝ່າຍວິນຍານຫຼັງໜຶ່ງຂຶ້ນ, ຊຶ່ງໃນຖານະທີ່ພຣະອົງເປັນຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ
ພຣະອົງໄດ້ເຮັດມາຍັງພຣະວິຫານນັ້ນຢ່າງກະທັນຫັນໃນປີ 1844.

ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງພຣະວິຫານຝ່າຍວິນຍານຂຶ້ນໃນຂະບວນການຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າ,
ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະເຮັດມາຢ່າງກະທັນຫັນ ແລະເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບພຣະວິຫານນັ້ນ. ເປໂຕ,
ໃນຈິດໝາຍສະບັບທຳອິດຂອງທ່ານ, ບົດທຳອິດ, ເອີ້ນພຣະວິຫານນັ້ນວ່າ “ເຮືອນຝ່າຍວິນຍານ.” ບັນດາຜູ້ທີ່
“ໄດ້ຍືນພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າ” ຄືຜູ້ທີ່ຢືນໃນພຣະນິມົດໄດ້ກ່າວເຖິງ ເມື່ອທ່ານກ່າວວ່າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍືນນັ້ນເປັນ
“ຜູ້ມີພອນ.” ພວກເຂົາຄືເຄື່ອງໝາຍ, ເພາະວ່າເຄື່ອງໝາຍນັ້ນປະກອບດ້ວຍ
“ພວກທີ່ຖືກຂັບໄລ່ອອກແຫ່ງອິສະຣາເອນ.” ພວກລາໂອດຕິກຍຜູ້ໃໝ່ເຂົາຈະອັບອາຍ
ເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງສຳແດງພຣະສິດຂອງພຣະອົງໃນພວກຟຣີເດນເຟຍຜູ້ທີ່ສັນສະເຫຼືອຕາພຣະທຳຂອງພຣະອົງ,
ແລະພຣະທຳຂອງພຣະອົງນັ້ນຄື “ຄວາມຈິງ.”

ສຽງສາມສຽງທີ່ໄດ້ຍືນໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຄົນມີບັນຍາ ແລະ ຄົນໃໝ່ຖືກແຍກອອກຈາກອົກຈຳພວກໜຶ່ງນັ້ນ ມາຈາກ
“ນະຄອນ,” ຈາກ “ພຣະວິຫານ” ແລະ ຈາກ “ພຣະອົງຜູ້ປະທານການຕອບແທນ.” “ສຽງ”

ທ່າອິດຈາກນະຄອນແມ່ນ "ສຽງແຫ່ງຄວາມອົກກະທົບ," ແລະ "ຄວາມອົກກະທົບ" ນັ້ນຄືການສະເດັດມາເຖິງຂອງພຣະຜູ້ປອບໂຍນ ຜູ້ສະເດັດມາຢ່າງກະທັນຫັນ.

ເມື່ອວັນເພນເຕກອດມາເຖິງຄົບແລ້ວ, ພວກເຂົາທຸກຄົນໄດ້ຢູ່ພ້ອມກັນດ້ວຍໃຈດຽວໃນສະຖານທົດຽວ. ແລະທັນໃດນັ້ນ ກໍມີສຽງມາຈາກສະຫວັນ ເໝືອນດັ່ງສຽງລົມພາຍອັນແຮງກ້າພັດມາ, ແລະສຽງນັ້ນໄດ້ຕັ້ງເທື່ອເຮືອນທັງຫມົດທົ່ວກະເຂົາກຳລັງນັ່ງຢູ່, ແລະມີສິ່ງໜຶ່ງປາກົດແກ່ພວກເຂົາເໝືອນລົມທີ່ແຍກອອກເປັນຄໍາໄຟ, ແລະມັນໄດ້ມາສະຖິດຢູ່ເທິງແຕ່ລະຄົນ. ກົດຈະການ 2:1-3

ຄຳທີ່ຖືກແປວ່າ "ສຽງ" ໃນ ກົດຈະການ ບົດທີສອງ ຂໍ້ທີສອງ ຫມາຍເຖິງ "ສຽງອົກກະທົບ" ແລະ "ຂ່າວລື" "ຂ່າວລື" ນັ້ນ ແມ່ນຄຳພະຍາກອນ. "ສຽງ" ຫລື "ສຽງອົກກະທົບ" ທີ່ອອກມາຈາກ "ນະຄອນ" ຖືກສະແດງໂດຍ "ລົມແຮງກ້າ." "ສຽງແຫ່ງສຽງອົກກະທົບຈາກນະຄອນ" ຄື "ຂ່າວລື" ຫລືຂໍ້ຄວາມແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງອິສະລາມ ທີ່ຫມາຍເຖິງການມາເຖິງຂອງພຣະຜູ້ປອບໂຍນ ໃນຫຼຸບເຂົ້າແຫ່ງກະດູກແຫ່ງທີ່ຖືກຂ້າຕາຍໃນ "ຖະໜົນຂອງນະຄອນໃຫຍ່" ຊຶ່ງໃນທາງຝ່າຍວິນຍານເອີ້ນວ່າ ໂຊໂດມ ແລະ ເອຢິບ ບ່ອນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຖືກຄົງໄວ້ທີ່ກາງແຂນດ້ວຍ."

ໃນບົດທີສີ່ຂອງເອຊາຍາ, "ສຽງ" ທີ່ຈະຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບ "ຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ," ໄດ້ຖ້າມວ່າລາວຄວນ "ຮ້ອງປະກາດ" ຂໍ້ຄວາມໃດ. ລາວໄດ້ຖືກປອກໃຫ້ "ຮ້ອງປະກາດ" ຂໍ້ຄວາມຂອງອິສະລາມ. ໃນກົດຈະການ, "ສຽງ" ທີ່ຕັ້ງເຮືອນທາງວິນຍານຂອງເປີເຕນນັ້ນເປັນ "ລົມແຮງກ້າທີ່ພັດມາຢ່າງຮຸນແຮງ," ຊຶ່ງໃນເອເຊກຽນບົດສາມສິບເຈັດ, ໄດ້ມາຈາກລົມທັງສີ່ຂອງອິສະລາມ.

ສຽງແຫ່ງຄວາມອົກກະທົບຈາກນະຄອນ, ສຽງຈາກພຣະວິຫານ, ສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ປະທານການຕອບແທນແກ່ບັນດາສັດຕູຂອງພຣະອົງ. ເອຊາຍາ 66:6

ຈາກຖະໜົນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຖືກຄົງໄວ້ນັ້ນ ພຣະຜູ້ປອບໂຍນຊົງແຈ້ງໃຫ້ "ສຽງ" ຂອງຜູ້ທີ່ຮ້ອງໃນຖິ່ນກັນດານກ່ອນເປັນອັນດັບທ່າອິດວ່າ ຂ່າວສານນັ້ນຈະເປັນຫຍັງ. ຈາກນັ້ນ ກອງທັບອັນຊົງພະລັງ ອັນເປັນພຣະວິຫານທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນແບບໄວ້ໃນການເຄື່ອນໄຫວເລີ່ມຕົ້ນຈາກ 1798 ຫາ 1844 ກໍ່ເຮັດໃຫ້ສຽງຮ້ອງນັ້ນດັງຂຶ້ນ. ການເຄື່ອນໄຫວຂອງກອງທັບອັນຊົງພະລັງ ເມື່ອພວກເຂົາປະກາດສຽງຮ້ອງເລື່ອງອິດສະລາມ ນຳໄປສູ່ "ສຽງ" ທີ່ສາມ ຊຶ່ງລະບຸສຽງຂອງພຣະເຈົ້າວ່າເປັນການພິພາກສາເໝືອນສະຫະລັດ ເນື່ອງດ້ວຍການຜ່ານກົດໝາຍວັນອາທິດ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນເອງ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານການສະໜອງຕອບແທນ. ສາມສຽງນີ້ຖືກຄວບຄຸມຢູ່ພາຍໃນໂຄງສ້າງຂອງປະຫວັດສາດທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້ຂອງຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງອັກສອນຕົ້ນ ຕົວກາງ ແລະຕົວສຸດທ້າຍ ຂອງຄຳພາສາເຮັບເຮືອທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍນັກພາສາອັນມະຫັດສະຈັນ ແລະໄດ້ຖືກແປວ່າ "ຄວາມຈິງ". ສິ່ງນີ້ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ມະນຸດຈະຄິດແຕ່ງຂຶ້ນເອງໄດ້!

ສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ພວກເຮົາກຳລັງຊີ້ບອກຢູ່ນັ້ນ, ຕໍ່ມາອີຊາຍາໄດ້ກ່າວເຖິງການບັງເກີດຂອງຊາດໜຶ່ງ.

ກ່ອນທີ່ນາງຈະເຈັບທ້ອງຄອດ ນາງກໍໄດ້ຄອດແລ້ວ; ກ່ອນທີ່ຄວາມເຈັບປວດຂອງນາງຈະມາເຖິງ ນາງກໍໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດບຸດຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ. ຜູ້ໃດເຄີຍໄດ້ຍິນສິ່ງຢ່າງນີ້? ຜູ້ໃດເຄີຍເຫັນເຫດການຢ່າງນີ້? ແຜ່ນດິນຈະໃຫ້ກຳເນີດຂຶ້ນໃນວັນດຽວໃດຫລື? ຫຼືຊາດໜຶ່ງຈະເກີດຂຶ້ນໃນທັນທີໃດຫລື? ເພາະທັນທີທີ່ຊີ້ອີ່ມເຈັບທ້ອງຄອດ ນາງກໍໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດບຸດຫຼານຂອງນາງ. ເຮົາຈະນຳໄປເຖິງຄາວຄອດ ແລ້ວບໍ່ໃຫ້ຄອດອອກໄດ້ຫລື? ພຣະຢະໂຫວາຕັດດັງນີ້ວ່າ: ເຮົາຜູ້ເຮັດໃຫ້ຄອດອອກ ຈະບົດຄັນທະວານເສຍຫລື? ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຕັດດັງນີ້. ອີສະຍາ 66:7-9.

ປະຊາຊາດທີ່ກວ້າງຂວາງນັ້ນຈະແຈ້ງທັງຄອດ ໄມ່ນານມານໄດ້ນອນຢູ່ໃນຖະໜົນ ຕາຍແລະແຫ້ງຜາກ
ໃນຂະນະທີ່ຊາວໂລກທັງໝົດຊົມຢືນດີຕໍ່ສະພາບການຂອງນາງ. ແຕ່ເມື່ອພະຍານທັງສອງໄດ້ຢືນຂຶ້ນ
ບັນດາຜູ້ທີ່ຄືບຍືນດີຕໍ່ການຕາຍຂອງເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນກໍ່ເກີດຄວາມຢ້ານກົວ. ເມື່ອຮ່າງກາຍທີ່ຕາຍ ແຫ້ງຜາກ
ແລະຖືກຂ້າ ລຸກຂຶ້ນຢືນເປັນປະຊາຊາດແລ້ວ
ບັນດາຜູ້ທີ່ຮັກຢຸດຊາດລັມທັງໝົດກໍ່ຈະຊົມຊືມຢືນດີກັບນາງໃນເວລານັ້ນ. ບັນດາຜູ້ທີ່ຮັກຢຸດຊາດລັມນັ້ນ
ບໍ່ໄດ້ລວມມີແຕ່ປະຊາຊາດຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສົມບັດສົມບູນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງລວມມີຝັງອື່ນຂອງພຣະເຈົ້າ
ຜູ້ຊົງໃນເວລານັ້ນຖືກເອີ້ນອອກຈາກບາບໂລນດ້ວຍ. ການຟື້ນຄືນຈາກຄວາມຜິດຫວັງໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ
2020 ສຳເລັດລົງໂດຍການມາຮອດຂອງພຣະຜູ້ປອບໂຍນ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້“ກະດູກ” ທີ່“ຕາຍແຫ້ງ” ນັ້ນ
“ຈະງອກງາມດັ່ງຫຍ້າອ່ອນ.”

ຈົ່ງຊົມຊືມຢືນດີກັບຢຸດຊາດລັມ, ແລະຈົ່ງປົກຄຸມຢືນດີກັບນາງ, ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ຮັກນາງ;
ຈົ່ງປົກຄຸມຢືນດີກັບນາງຢ່າງເຕັມລົ້ນ, ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ຄືບໂສກເສົ້າເພາະນາງ: ເພື່ອວ່າທ່ານຈະໄດ້ດູດ
ແລະອົມໜຳດ້ວຍເຕົ້ານົມແຫ່ງການເລົ່າໄລມຂອງນາງ; ເພື່ອວ່າທ່ານຈະໄດ້ດູດນົມຢ່າງເຕັມທີ່
ແລະປົກຄຸມໃນຄວາມອຸດົມແຫ່ງລັດສະໝຸດຂອງນາງ. ເພາະພຣະຢາເວຕັດດັງນີ້ວ່າ, ຈົ່ງເບີ້,
ເຮົາຈະໃຫ້ສັນຕິສຸກຫລັງໄຫລໄປຫານາງດັ່ງແມ່ນ້ຳ,
ແລະລັດສະໝຸດຂອງບັນດາປະຊາຊາດດັ່ງຫຍ້າທັງໝົດໃນໂລກນັ້ນ; ແລ້ວທ່ານຈະໄດ້ດູດນົມ,
ທ່ານຈະຖືກອຸ້ມໄວ້ຂ້າງສີຂ້າງຂອງນາງ, ແລະຖືກໂອ້ລົມເທິງຫົວເຂົ້າຂອງນາງ.
ດັ່ງຄົນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີນາມດາຂອງຕົນເລົ່າໄລມ, ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈະເລົ່າໄລມພວກເຈົ້າ;
ແລະພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການເລົ່າໄລມໃນຢຸດຊາດລັມ. ເມື່ອພວກເຈົ້າເຫັນສັງເກດ,
ໃຈຂອງພວກເຈົ້າຈະຊົມຊືມຢືນດີ, ແລະກະດູກຂອງພວກເຈົ້າຈະເລີນດັ່ງຫຍ້າອ່ອນ;
ແລະພຣະຫັດຂອງພຣະຢາເວຈະເປັນທີ່ປະຈຳແຈ້ງແກ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ,
ແລະຄວາມພໍໃຈຂອງພຣະອົງແກ່ບັນດາສັດຕູຂອງພຣະອົງ. ອີສາຍາ 66:10–14.

ພຣະອັນພາແລະພຣະໂອເມກາໄດ້ຈັດວາງຈຸດສູນສຸດຂອງເລື່ອງລາວສຸດທ້າຍຂອງອີຊາຍາໄວ້ຢູ່ບ່ອນດຽວກັນກັບ
ບ່ອນທີ່ມັນໄດ້ເລີນຕົ້ນໃນຕອນຕົ້ນ ໂດຍການລະບຸຖືກການມາຮອດຂອງພຣະຜູ້ປອບໂຍນ.
ແລະດັ່ງທີ່ເປັນຢູ່ສະເໝີ, ກັບທຸກຂໍ້ຄວາມທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງຂໍ້ຄວາມເອລິຍາ,
ມັນຖືກຈັດວາງໄວ້ພາຍໃນບົລິດແຫ່ງການທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕິດຜິດໃນໂລກດ້ວຍຄຳສາບແຈ້ງ.

ເພາະວ່າ, ຈົ່ງເບີ້ແມ່, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາດ້ວຍໄຟ,
ແລະດ້ວຍລັດຮົບຂອງພຣະອົງດັ່ງລົມພາຍຸຫມຸນ,
ເພື່ອຈະສຳແດງຄວາມພໍໃຈຂອງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມເດືອດດານ,
ແລະຄຳຕິຕືອນຂອງພຣະອົງດ້ວຍແປວໄຟ. ເພາະວ່າດ້ວຍໄຟ ແລະດ້ວຍພຣະແສງຂອງພຣະອົງ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງພິພາກສາກັບມະນຸດທັງປວງ: ແລະຜູ້ທີ່ຖືກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະຫານຈະມີຫລາຍ.
ບັນດາຜູ້ທີ່ຊົ່ວລະຕົນເອງໃຫ້ບົລິດສຸດ,
ແລະຊຳລະຕົນເອງໃຫ້ສະອາດໃນສວນທັງຫລາຍຢູ່ຫລັງຕົນໄມ້ຕົ້ນໜຶ່ງທີ່ຢູ່ກາງ, ກິນຊີ້ນໝູ,
ແລະສັງອັນໜ້າກຽດຊັງ, ແລະໝູ, ຈະຖືກຜະຫລານໄປພ້ອມກັນ, ພຣະຢາເວກ່າວ.
ເພາະວ່າເຮົາຮຽກຮ້ອງຂອງເຂົາ ແລະຄວາມຄຶດຂອງເຂົາ: ເວລານັ້ນຈະມາເຖິງ,
ທີ່ເຮົາຈະຮອບຮວມບັນດາຊາດ ແລະພາສາທັງປວງ; ແລະເຂົາທັງຫລາຍຈະມາ
ແລະເຫັນສະຫງ່າລາສີຂອງເຮົາ. ເອຊາຍາ 66:15–18.

ພວກແອດເວນຕິສຕຳຜ່າຍລາໂອດີຊຍທຶງເຂົ້າລ້າງ “ຕົນໄມ້” ແຫ່ງຄວາມຮູ້ດີແລະຊົ່ວ ຊຶ່ງຢູ່ “ທ່າມກາງ” ຂອງ
“ສວນ” ເອເດນ ອ້າງຕົນວ່າກຳລັງຊຳລະຕົນໃຫ້ບົລິດສຸດແລະຊຳລະຕົນໃຫ້ສະອາດ,
ໃນຂະນະທີ່ເທົ່າຈຶ່ງແລ້ວພວກເຂົາກຳລັງກິນຄຳສອນທີ່ບໍ່ສະອາດຂອງບາບໂລນ,
ແລະຊ່ອນຕົວເໝືອນດັ່ງອາດາມແລະເອວາ ເນື່ອງຈາກບາບທີ່ພວກເຂົາຮັກຫຼາຍເກີນກວ່າຈະຍອມສະລະ.
ພວກເຂົາຈະຖືກຜ່າຜານໄປພ້ອມກັບບັນດາປະຊາຊາດອື່ນທັງໝົດ.

ພວກເຂົາຖືກນຳມາບຽບທຽບກັບຜູ້ມີບັນຍາຍາທິຈະເປັນ “ໝາຍສຳຄັນ.” “ໝາຍສຳຄັນ” ນັ້ນຄື “ທຸງສັນຍານ,” ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງວັນຊະບາໂຕ, ຊຶ່ງເປັນໝາຍສຳຄັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ຜູ້ຊົງຊຳລະປະຊາກອນຂອງພຣະອົງໃຫ້ບໍລິສຸດຢ່າງແທ້ຈິງ.

ເຫດສະນັ້ນ ພວກລູກຫລານຂອງອິສະຣາເອນຈະຕ້ອງຮັກສາວັນຊະບາໂຕ
ເພື່ອຖືປະຕິບັດວັນຊະບາໂຕຕະຫຼອດຊີວິດຂອງເຂົາ ເປັນພັນທະສັນຍາອັນຖາວອນ.
ມັນເປັນໝາຍສຳຄັນລະຫວ່າງເຮົາກັບພວກລູກຫລານຂອງອິສະຣາເອນເປັນນິດ: ເພາະວ່າໃນຫົກວັນ
ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງສ້າງຜ້າສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ ແລະໃນວັນທີຈັດ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຢຸດພັກ
ແລະຊົງພົ້ນກຳລັງ. ອົບເຟຍ 31:16, 17

ບັນດາຜູ້ມີບັນຍາຍາໄດ້ຫຼົບຊ່ອນຢູ່ຫຼັງຕົນໄມ້ແຕ່ງການປະກາດຕົນ, ແຕ່ພວກເຂົາຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງໝາຍ,
ສະແດງພຣະສິດຂອງພຣະເຈົ້າໃນເຫດການສຸດທ້າຍແຕ່ງການໂຕ້ແຍ້ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່.
ພຣະສິດຂອງພຣະອົງຄືພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ,
ແລະອົງປະກອບໃນພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງທີ່ພວກເຂົາເປັນຕົວແທນຕົວລູກນັ້ນ ຄື Alpha ແລະ Omega,
ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດ, ຜູ້ທຳອິດແລະຜູ້ສຸດທ້າຍ ຊຶ່ງຖືກສະແດງວ່າເປັນ “ຄວາມຈິງ.”

ແລະເຮົາຈະຕັ້ງໝາຍສຳຄັນໄວ້ທຳມາກາງພວກເຂົາ,
ແລະເຮົາຈະສົ່ງຜູ້ທີ່ຫຼົບໄວ້ຈາກພວກເຂົາໄປຍັງບັນດາປະຊາຊາດ, ໄປຍັງທາຊິດ, ພູນ, ແລະລຸດ,
ຜູ້ທີ່ຊັກຄັນທະນູ, ໄປຍັງທຸບານ, ແລະຢາວານ, ໄປຍັງເກາະທັງຫຼາຍອັນຢູ່ກອກໄປ,
ຊຶ່ງບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນກຽດຕິສັກຂອງເຮົາ ແລະບໍ່ເຄີຍເຫັນພຣະສິດຂອງເຮົາ;
ແລະພວກເຂົາຈະປະກາດພຣະສິດຂອງເຮົາທຳມາກາງຄົນຕ່າງຊາດ.
ແລະພວກເຂົາຈະນຳພົນອົງທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າຈາກທຸກປະຊາຊາດມາເປັນເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຢາເວ,
ບົນຫຼັງມ້າ, ແລະໃນລົດຮົບ, ແລະໃນແບ, ແລະເທິງຫຼັງລໍ, ແລະເທິງສັດທີ່ເລ່ນໄວ,
ມາຍັງພູນຮີໂຣຂອງເຮົາຄືເຮືອຊາເລັມ, ພຣະຢາເວກ່າວດັງນັ້ນ, ເໝືອນຢ່າງທີ່ລູກຫຼານອິສະຣາເອນນຳເຄື່ອງ
ບູຊາໃນພາຊະນະອັນສະອາດເຂົ້າມາໃນພຣະນິເວດຂອງພຣະຢາເວ.
ແລະເຮົາຈະເລືອກເອົາບາງຄົນໃນພວກເຂົາໃຫ້ເປັນປະໂລຫິດ ແລະເປັນຄົນເລວີ, ພຣະຢາເວກ່າວດັງນັ້ນ.
ເພາະດັ່ງທີ່ພົບໃນແຜ່ນດິນໂລກໃໝ່ ຊຶ່ງເຮົາຈະສ້າງ ຈະດຳລົງຢູ່ຕາມນ້ຳເຮົາ, ພຣະຢາເວກ່າວດັງນັ້ນ,
ເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຈົ້າແລະນາມຂອງພວກເຈົ້າກໍຈະດຳລົງຢູ່ດັງກັນ. ແລະຕໍ່ມາຈະເກີດຂຶ້ນວ່າ,
ຈາກວົງເດືອນໃໝ່ໜຶ່ງໄປຫາອີກວົງເດືອນໃໝ່ໜຶ່ງ, ແລະຈາກວັນຊະບາໂຕໜຶ່ງໄປຫາອີກວັນຊະບາໂຕໜຶ່ງ,
ມະນຸດທຸກເນື້ອໜຶ່ງຈະມານະມັດສະການຕາມນ້ຳເຮົາ, ພຣະຢາເວກ່າວດັງນັ້ນ. ແລະພວກເຂົາຈະອອກໄປ
ແລະເບິ່ງຊາກສົບຂອງຄົນທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ລະເມີດຕໍ່ເຮົາ; ເພາະວ່າໜ້ອຍຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍ
ແລະໄຟຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກດັບ; ແລະພວກເຂົາຈະເປັນທີ່ໜ້າລັງກຽດແກ່ມະນຸດທຸກເນື້ອໜຶ່ງ. ເອຊາຍາ
66:16–24.

ເລື່ອງລາວແຕ່ງຄຳພະຍາກອນສຸດທ້າຍຂອງອີຊາຍາ
ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການມາເຖິງຂອງພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023,
ແລະເລື່ອງລາວນັ້ນກໍສິ້ນສຸດລົງຢູ່ບ່ອນເດີມທີ່ມັນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ.
ມັນບາກົດຂຶ້ນໃນປະຫວັດສາດທີ່ຖືກເຊື່ອງໄວ້ຂອງຜ້າຮ້ອງທົ່ງເຈັດ
ຊຶ່ງຖືກເປີດຜະນຶກອອກກ່ອນທີ່ໄວລາແຕ່ງການທົດລອງຈະປົດລົງພຽງເລັກນ້ອຍ.
ມັນຊັບອກເຖິງການຊຳຄັນຂອງຂະບວນການມົນເລໂຮດໃນເບື້ອງຕົ້ນ
ກັບປະຫວັດຂອງຂະບວນການຂອງໜຶ່ງແສນສີໝົນສີພັນໃນຕອນທ້າຍ.
ມັນນຳສະເໜີຂ່າວສານແຕ່ງຄຳສາບແຊ່ງ ຊຶ່ງຄຽງຄູ່ໄປກັບຂ່າວສານຂອງເອລີຍາ
ເປັນຂ່າວສານແຕ່ງພັນທະກົດທາງຄຳພະຍາກອນຂອງອິສະລາມ ທີ່ກຳໜົດດ້ວຍປະຊາຊາດໂກດແຄ້ນ
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຊ້ມັນເພື່ອນຳການພິພາກສາມາ “ກ່ອນ” ເໝືອນສະຫະລັດອາເມຣິກາ
ເນື່ອງຈາກກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະ “ສຸດທ້າຍ” ເໝືອນທົວໂລກທັງໝົດ

ເນື່ອງຈາກການກະບົດຢ່າງດຽວກັນນັ້ນ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການພິຈາລະນາບົດບັນຍາຍສຸດທ້າຍຂອງອີຊາຢາໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.